

VI.

DE ZIN FIKCIA

(W.)

pod', pod', vezmem ťa za ruku
ukážem ti lepší svet
dopyt predaj ponuku
všetky tajné zložky v mojom notebooku
Krista ktorého možno nezaprieť

otázku, o ktorej hovoria
že v nej nemá nádej spinká
prečo slovenskí Rómovia
nemajú svojho Luthera Kinga?

Zimmerman – ten Nohavicov darmoděj
čo Číne zobral flautu
s ceduľkou čas sa zmenil / ochorel
nemú baladu hrá tu

čítať svätú knihu tisíckrát
veriť, že zločin je potrat
morálka odsekov viet a kapitol na večné časy

viac než svoj život ju milovať
večne báť sa, že prestaneš sa báť
Harry Potter nás raz všetkých spasí

dlane holé na kosti zabiť
to je zákon cti
guľky bzučia, zákop spí
žiadny mŕtvy, nuž treba prepnúť kanál

život akýsi nevlastný
keď ho vlastne nevlastníš
si veľmi sexi, prosím, nezhasni
dnes vyskúšame minimálne anál

v objatí dvoch párov nežných nôh
horúca krv kľokotá
prežijeme maličkú smrť vlastnú

len svet bez boha je dobrý boh
& od šťastia rodinného života
delí nás len tenučký kus plastu

Violetta kvíli áriu
kohútika zabijú
v galérii prázdne plátno visí

staviame nekonečnú viu appiu
& tí, čo sa z mláky napijú
zmenia sa na jelene, paneláky, krysy

tak pod', pod', vezmem ťa za ruku
& ukážem ti lepší svet
srdcia sú zvárané v oblúku
keď letia nadreálnym snením

bezvlasé dieťa v klobúku
verí v slovo neumrieť
tým, čo hľadajú záruku -
mier s ručením obmedzeným

slobodná matka visí na kríži
na to prosieť sa nezníži
na ostatné vraj nemá dosť prachov

dala som život, tak i ja chcem žiť
som superkresťan, ktorý musí uveriť vždy
jedine v ten najnovší zákon

smejúce sa lesby dve
sleduje pán žijúci v konzerve
vzkypí nenávisťou, ktorú vraj verejne tají

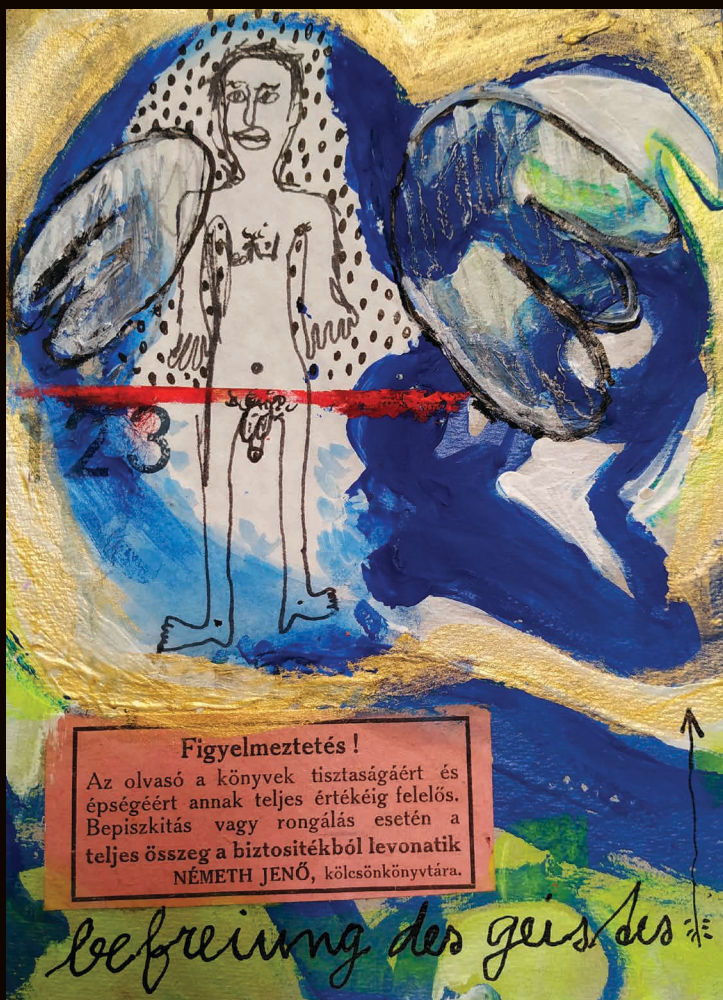
zo všetkých vašich prečinov
odsúdime vás ústavnou väčšinou
potom snáď odletíte do teplejších krajín

tak pod', pod', vezmem ťa za ruku
& ukážem ti lepší svet

dopyt predaj ponuku
krajinu o veľkosti mesta

tak pod', pod', vezmem ťa za ruku
rozprávka, čo sa nedá vymyslieť
káže spoločenskú náuku

v kráľovstve bez hraníc
kde sloboda sa trestá
kde sloboda sa trestá

VIII.

Nikdy som nerozumel narážkam o anjelskosti
detí, o ich čistote či asexualite
& kosoštvorce so štylizovanými penismi dnes
& denne čarbané na tváre školských lavíc
hovorí v môj prospech
Vedomie, ó, ty podivné vedomie, zrodené
uprostred sveta zábleskov & hluku,
ktoré sa učí vytrvalo nechápať
Zvyká si na predstavu, že nie je z tohto sveta
Dualita virtuality & prírody
& zovšadiaľ sa ozývajú echom skreslené žvásty
o akejsi duši...
Kto sa rozhodol merať si vtáka s bohom
zaručene zacíti
sladkastú chuť zániku...
Ľudské telo, konečný objekt...
Pokojne obhajuj tínedžerský pocit.....
všetci ho máme
Vedomie stráca týmus & kvíli do vankúša
utkaného zo sna o detskej izbe:
prečo je mojich 70 rokov uzamknutých práve tu?
do tohto sveta?
do tohto tela?
do tejto krajiny & doby?
V čas retuší & remaku?

OPAKOVANIE OPAKOVANÉHO

Dokázať zmeniť PREČO

je hádam kľúč & možno len preoptimizovaný blud

Čo sa zmení, ak sme všetky tri cesty
30-tej európy skúsili na vlastnej koži?

Ak sa zmierime s faktom, že čas nie je
& nové znamená odznova

- zostane ešte niečo?

Ján a Martina

Vieš, čo zmení táto báseň? Nič.

Guľka je silnejšia než pero, lož je stará
pravda a najmocnejším nástrojom majstrov vojny
ostáva ľahostajnosť.

Vieš, čo zmení táto báseň? Absolútne nič.

Pôjdeme do práce, domov za deťmi, na cintorín,
na pole plieť pre pánov, pôjdeme do obchodu,
do školy, do krčmy, k voľbám...

A vieš, čo zmení táto báseň? Nič. Mladá
nevesta, biela čerešňa, dostala závoj krvou
a olovom, aby sa jej lepšie premýšľalo.

Ženíchovi bolo odstránením srdca zabránené
povedať ďalšie áno,
dost' bolo citu,
dost' bolo vzdoru...

Hlavu a hrud' je treba zakázať.

A vieš, čo zmení táto báseň? Nič.

Protestné pochody, zapálené sviečky,
stečené slzy,
protestné pochody, zapálené sviečky,
stečené slzy.

Protestné pochody, zapálené sviečky,
stečené slzy.

To všetko sme už mali za Palacha, Zajíca,
Remiáša, Tupého...

Čo zmenili päste & nohy & slzy & ústa našich
básní, našich činov voči smrti? Nič...

Sme príliš na východ.

Zničené Kosovo príliš na východ, to prejde...

Bomby v Sírii príliš na východ, to prejde...

Ukrižovaná Ukrajina príliš na východ,

to prejde...

Nacisti v Poľsku príliš na východ,

to prejde...

Maďari a Česi na zásnubách s Čínou príliš

na východ, to prejde...

Guľky pre milencov – goodbye blue sky

– sme stále príliš na východe?

My, mladší bratia smejúcich se bestíí?

Detské izby nám osvetľovali ohňostroje

vybuchnutých áut. Tu, v čiernej diere Európy,

sú skutočne videohry, porno, automobilky

a česká verzia netflixu to jediné,

čo nás spája s demokraciou?

Nikdy sme nemali svojich koloniálnych negrov

a alžírčanov, indiánov a ostrovanov, aby sme

mali koho požierať vo vlastnej chamtivosti,

a tak musíme kopať sami do seba.

A viete, čo zmení táto báseň? Nič.

Získať v 5 miliónoch mravenisku monopol sa dá
lusknutím prsta...

Spomienky na detstvo lemované šialeným

šepotom, čo medzi zuby cedí dve slová:

mafiánsky štát...

Bud' ticho a šúchaj nohami, aby
na teba mohla byť mamička hrdá...
Nikoho nezaujímajú tvoje slzy
a viete, čo zmení táto báseň?
Nič. Ak budeš skutočne potichu,
započuješ, ako rastú hranice. Tí
z nás, ktorí ešte veria v ideu
slobody, nakoniec utečú... Inam –
preč, tak ako to bolo vždy. Preč od
eštebákov vedúcich štáty, preč od
ruského vplyvu, preč od každodennej
nemožnosti ničoho. Západné noviny
prinesú pobúrené vyhlásenia na
adresu pekla skutočnosti
v nezrozumiteľnom jazyku.
A my si pomaly utkáme novú oponu
zo smrti, strachu, zastrasovania
a násilia.
A ja sa bojím, že táto báseň na tom
nezmení vôbec nič.